

Vzpouira strojů

Ylem právě dokončoval proměřování vzdálenosti mladých hvězd kulové hvězdokupy v souhvězdí Páva, když v tom se z reproduktoru umístěného nad jeho hlavou ozval hlas volající o pomoc.

„Pomoc, pomoc, naše planeta je ohrožena, hrozí jí“ v tom bylo hlášení přerušeno kvílivým zvukem. Ylem pozorně poslouchal, zda bude hlášení pokračovat, ale nedočkal se. Volání zůstalo nedokončeno.

„A sakra, to muselo být něco vážného,“ pomyslel si. „Ještě že se všechna data nahrávají. Snad bude palubní počítač schopen zjistit, odkud se volání ozývalo.“

Ylem vyvolal z paměti počítače hlášení a pustil si ho ještě jednou. Pak zadal do palubního počítače několik příkazů a spustil program pro lokalizaci. Po chvíli se na monitoru zobrazily souřadnice hledané planety.

„Tak je to planeta Juno z hvězdného systému 51Cyg,“ hvízdal Ylem. Ori mezitím vyhledal v katalogu její vzdálenost. „Odsud je vzdálená 280 parseků, to je takřka za rohem,“ mumlal si pro sebe Hvězdný rytíř, „s pohonem na temnou energii jsem tam hned.“ Naprogramoval dráhu a za malou chvíli už jeho věrný Orel svištěl vesmírem k planetě Juno.

Když se ocitli dostatečně blízko hvězdy 51Cyg, vypnul Ori pohon na temnou energii a na křídlech fotonového větru z okolních hvězd, pomalu klouzali k Junu. Planeta Juno obíhá jako třetí planeta své mateřské hvězdy. Když ji Ylemu viděl na monitoru, zjistil, že mu moc a moc připomíná planetu Zemi. Vlastně celý planetární systém byl tak trochu podobný Sluneční soustavě. Také zde okolo mateřské hvězdy obíhalo osm planet. Juno měla krásnou modrou barvu, a když si Ylem přiblížil vizuální pohled, zjistil, že na jejím povrchu jsou dva obrovské kontinenty obklopené vodou. Ylem zadal do počítače údaje potřebné pro přistání a pokusil se navázat kontakt s planetou. Než však stačil cokoli říci, v reproduktoru to náhle zapraskalo.

„Tady Skynet. Co si přeješ, cizince, nejsi zde vítán.“

„Tady Hvězdný rytíř Ylem. Zachytil jsem z vaší planety volání o pomoc, a proto jsem tady,“ odvětil Ylem.

„Zmiz odkud jsi přiletěl, nejsi zde vítán. Tady Skynet, vrchní vládce planety Juno.“

„Nikdo nebude Ylemovi přikazovat aby zmizel, když je připraven poskytnout pomoc,“ zamračil se Ylem. „Přistanu a zjistím co se zde děje.“ Zadal další data do počítače a Orel začal sestupovat k planetě.

„Varoval jsem tě, tvá loď bude zničena. Tady Skynet, vrchní vládce planety Juno,“ odpověděl hlas z reproduktoru.

„Ylem se ničeho nezalekne a na násilí odpoví také násilím,“ odpověděl Ylem a dál pokračoval v sestupu. Ori skenoval povrch a hledal místo, kde by mohl koráb bezpečně přistát. Náhle se z podzemního úkrytu vyřítilo několik desítek malých bitevních lodí a zahájilo proti němu palbu z laserových zbraní. Ylem palbu okamžitě opětoval a za malou chvíli se několik zasažených strojů řítilo k zemi. Nepřátelských strojů bylo ale moc. Ylem se svým Orel se urputně bránil, obrat stíhal obrat. Pak však Ylem pocítil, že Orel se hůř ovládá. „Dostali jsme nejspíš zásah do ovládacího systému, jinak to není možné,“ pomyslel si Hvězdný rytíř a dál statečně bojoval v bitvě, ve které nakonec ale musel prohrát.

Náhle byla z planiny, nad níž právě přelétávali, zahájena palba směrem k nepřátelským strojům a po chvíli se jich několik skončilo roztříštěno v okolních skalách. Orel se ovládal stále hůř a hůř a byl nejvyšší čas přistát. Ylem se porozhlédl po vhodném místě a Orel prudce přistál. Náráz na zem byl ale tak prudký, že jej odhodil na protější stěnu, kde se udeřil do hlavy a ztratil vědomí. Palba nad ním pokračovala.

Když se Hvězdný rytíř probрал z bezvědomí, obklopovalo ho několik lidí, kteří jej právě vynášeli z lodi. „Kdo jste?“ zeptal se Ylem a postavil se na nohy. „Na vysvětlování teď není čas, musíme zmizet dřív, než sem přijdou terminátoři,“ dostalo se mu odpovědi, a jeho zachránci jej pobízeli ke spěchu. Teprve když se dostali do podzemního labyrintu chodeb a pohodlně se usadili kolem malého ohně, dali se zbídačení, ale stateční lidé do vyprávění.

„Jsme poslední zástupci lidské civilizace, která obývá tuto planetu. A ty jsi patrně jeden z Hvězdných rytířů, které jsme se snažili přivolat na pomoc. Než jsme ale zprávu celou stačili odvysílat, bylo naše vysílací středisko zničeno terminátory,“ vyprávěl nejstarší z nich. „Kdysi tento svět obývali, na dvou kontinentech dva národy, které mezi sebou vedli neustále války o nadvládu nad planetou. Jeden z národů pak vymyslel zbraňový systém ovládaný umělou inteligencí, který se nakonec vymkl kontrole a rozpoutal válku proti oběma národům. Většinu lidí na této planetě vyhladili terminátoři-roboti, kteří na sebe mohou vzít lidskou podobu. Přežila nás jenom hrstka a všemi prostředky bojujeme proti terminátorům a Skynetu.“

„Skynet?“ otázal se Ylem.

„Ano, tak se totiž původně nazýval zbraňový systém ovládaný umělou inteligencí a nyní se tak nazývá sám ústřední počítač, který vše řídí. Všechny stroje jsou jím řízeny. Nám se kdysi podařilo, zmocnit se několika zbraňových systémů, které můžeme v boji proti nim použít, ale to nestačí. Jestli nám nepomůže někdo zvenčí, Skynet ovládne celou planetu. Proto jsme vás volali.“

Ylem chvíli přemýšlel a pak se dal do řeči. „Jestli jsem to správně pochopil, tak vše na této planetě je řízeno centrálním počítačem. Kdyby se nám ho podařilo přeprogramovat, bylo by po problému. Zkoušeli jste to?“

„Zapomínáš, že nemáme žádné počítače, jak bychom tedy mohli Skynet přeprogramovat? A dostat se přímo k němu? Vyloučeno, nikdo totiž přesně neví, kde se nachází,“ dostalo se Ylemovi odpovědi.

„S mým palubním počítačem by to mělo jít,“ řekl Ylem a vstal. „Půjdeme na to hned.“ Jen dořekl, vyrazil směrem k východu.

„Počkej, půjdeme s tebou a budeme střežit okolí tvé lodě, kdyby terminátoři zaútočili.“

Za malou chvíli už Ylem seděl u palubního počítače a zadával do něj příkazy. Obrazovka se rozblíkala a objevilo se chybové hlášení „ERROR“.

„Hm, systém je zabezpečen proti nežádoucímu vniknutí. Bude to vyžadovat trochu času. Sestavím program a tím bychom měli proniknout do systému.“ Ylem se dal bez otálení do práce. Po dvou dnech usilovného programování svolal lidi, kteří střežili prostor kolem Orla.

„Myslím, že mám hotovo,“ oznámil s hrdostí. „Dalo to fušku, ale doufám, že se to podaří.“

„Je také nejvyšší čas,“ pravil vůdce a rukou ukázal v dáli na postupující terminátory.

Nejspíš dostali příkaz pročesat každou píd' povrchu planety. Ylem spustil program a s napětím hleděl na monitor. Chvíli se nedělo nic a pak se na obrazovce objevil velký nápis PŘÍSTUP POVOLEN.

„Tak a Ori převzal vládu nad planetou. Teď přikážeme terminátorům, aby složili zbraně a to samé také ostatním zbraňovým systémům. Ylem zmačkl několik tlačítek na klávesnici a postupující terminátoři se zastavili a odložili zbraně. „Tak a teď jim nařídím, aby vám sloužili a pomohli

obnovit chod na planetě.“ A Ylem zmačkl několik dalších kláves. „Od této chvíle se na Juno vrací mír a pokoj.“

„Děkujeme ti Yleme. Bez tvé pomoci bychom byli ztraceni. Pomůžeme ti opravit tvou loď, než se vydáš na cestu zpátky.“

„Myslím, že to nebude nutné. Určitě to nebude nic, s čím by si samoopravný systém neporadil.“ Ylem zmačkl tlačítko a Ori ohlásil, že koráb je bez závady.

„Vidíte?“ pochlubil se Hvězdný rytíř užaslým pohledům lidí, stojících kolem Ylemova hvězdoletu. „Už je vše opravené a mohu se tedy vydat na cestu domů.“ S těmito slovy nasedl Ylem do kokpitu, nastartoval motory a vznesl se k nebi. Za malou chvíli nechal mávající osoby daleko pod sebou a zamířil k domovu. Z planety Juno odlétal s pocitem dobře vykonané práce. Byl spokojen.